

Newsweek, "Är Indien en 'tullkung'? Inte särskilt mycket" 2025-08-31

<https://www.newsweek.com/india-tariff-king-not-really-opinion-2122346>

Det finns en utbredd men felaktig uppfattning att Indiens tullar är orimligt höga. Det finns subjektiva faktorer när det gäller ett land såsom livskvalitet, offentlig artighet eller till och med hur utlänningar välkomnas. Men tullar är mätbara och det borde egentligen inte finnas plats för subjektivitet. Så låt oss överväga fakta i fallet.

Innan vi gör det kan det dock vara bra för den genomsnittliga läsaren att veta vilken funktion tullar fyller i ett låginkomstland i utveckling som Indien, i motsats till, exempelvis, ett utvecklat höginkomstland som USA. Traditionellt sett använder låginkomstländer i utveckling tullar av två skäl: för det första för att skydda sin inhemska industri och för det andra för att få intäkter från den. Skydd av inhemsk industri är ett accepterat argument av ekonomer över hela världen, särskilt om industrin är i sin linda och landet behöver utveckla en industriell bas. Sedan finns den intäktsgenererande funktionen, vilket illustrerar ett lands tullar på alkohol eller lyxmotorcyklar, till exempel.

Indiens tullar, som var höga på 1980-talet, sänktes avsevärt sedan reformerna 1991 inleddes och under förhandlingarna kring Uruguayrundan, som ledde till upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO). Sedan dess har den sekulära trenden i Indien varit en gradvis minskning av de tillämpliga tullarna år efter år.

Ur teknisk synvinkel finns det två typer av tullar som länder har. Den ena är tillämpade tullar, vilket som namnet antyder är den faktiska tull (normalt värdetull) som införs vid gränsen när en utländsk vara kommer in i ett land.

Den andra är bundna tullar, vilket är den maximala tull som ett land kan införa på en utländsk vara på grund av en rättslig skyldighet som härrör från dess åtaganden som mest gynnad nation (MFN) gentemot WTO.

Det säger sig självt att det tullkrig som USA inlett strider mot dess åtaganden enligt WTO-avtalen. Men WTO i sig har legat i döende ett tag. Det är också värt att notera att tullarna inte kan vara desamma för alla länder. Det är en självklarhet att låginkomstländer i utveckling kommer att ha högre tullar (av skäl som nämnts ovan) jämfört med G7-länderna.

Så vilken roll spelar Indien i allt detta? När Indien bedöms utifrån tullar används två parametrar. Den ena är enkla genomsnittliga tullar och den andra är handelsvägda tullar. Om man använder det förra måttet verkar Indiens tull vara hög (15,98 procent). Men detta är på många sätt akademiskt eftersom det för de flesta varor som kommer in på den indiska marknaden är den handelsvägda tillämpade tullsatsen som spelar roll. Och den handelsvägda tullsats som Indien upprätthåller är en mycket respektabel nivå på 4,6 procent. Denna tullnivå motbevisar påståenden om att Indien på något sätt är en tullkung. Enkla medelvärden förvränger bilden eftersom de behandlar alla produkter lika oavsett handelsvolym. Så varför är det så stor skillnad mellan Indiens enkla genomsnittliga tullsats och dess handelsvägda tullsats?

Indien upprätthåller relativt höga tullar inom jordbruk och bilar. I båda dessa fall är huvudsyftet med tullsatsen att skydda den inhemska industrin. Jordbruket i Indien är unikt och liknar inget annat större land i världen. Omkring 50 procent av Indiens enorma befolkning är direkt eller indirekt beroende av jordbruk. Dessutom är jordbruket i Indien inte mekaniserat och markinnehavet så litet att jordbruk handlar om överlevnad och inte om handel. Att be Indien att öppna sin jordbrukssektor för import är som att be landet att begå självmord, vilket ingen vald regering i Indien skulle gå med på. Detta krav är särskilt flagrant eftersom västerländska bönder är mottagare av direkta och indirekta subventioner.

Med tanke på allt detta upprätthåller Indien relativt höga tullar för jordbruksprodukter, genomsnittliga tullar på cirka 33 procent för kött, mejeriprodukter, frukt och spannmål. Men detta är inte förvånande om man betänker att Europeiska unionens genomsnittliga tullsats är 37,5 procent för mejeriprodukter, ibland ända upp till 205 procent, och upp till 261 procent för frukt och grönsaker. Jämför detta med Japan vars tullsats är 61,3 procent för mejeriprodukter, ibland upp till 298 procent, och upp till 258 procent för spannmål, och 160 procent för kött och grönsaker. Eller Sydkorea, vars genomsnitt är 54 procent på jordbruksvaror, 800 procent på grönsaker och 300 procent på frukt. Vem är

tullkungen inom jordbruket, kanske du undrar? När det gäller bilar skapar denna sektor mängder av anställningar och är avgörande av den anledningen.

Även Indiens enkla genomsnittliga tullnivåer på 15,98 procent ligger i linje med globala normer för utvecklingsländer. Bangladesh (14,1 procent), Argentina (13,4 procent) och Turkiet (16,2 procent), som alla är länder med jämförbar eller högre BNP per capita, har liknande eller högre tullar.

Angående USA:s uppfattning att deras export av icke-jordbruksprodukter möter tullhinder i Indien är det värt att notera att amerikanska exportörer ofta möter lika eller lägre tullar i Indien jämfört med många asiatiska konkurrenter. Inom elektronik och teknik har Indien till exempel 0 procents tull på de flesta IT-hårdvaror, halvledare, datorer och tillhörande delar, med genomsnittliga tullar på 10,9 procent på elektronik och 8,3 procent på datormaskiner.

Som jämförelse har Vietnam en tull på 8,5 procent på elektronisk utrustning, som går upp till 35 procent. Kina har en tullsats på 5,4 procent som går upp till 20 procent på elektronik och upp till 25 procent på datormaskiner. Och Indonesien har en tullsats på 6,3 procent på elektronisk utrustning, som går upp till 20 procent och upp till 30 procent på datormaskiner.

Det är sant att Indien upprätthåller ett berättigat tullskydd för sina jordbruks-, mejeri- och bilmarknader av giltiga skäl. Men dess handelsvägda tillämpade tull i andra sektorer motiverar inte alls att landet kallas en "tullkung".

Dr. Mohan Kumar är en tidigare indisk ambassadör och generaldirektör för det nybildade Jadeja Motwani Institute for American Studies vid OP Jindal Global University.